

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

srdce. Ještě dnes si lid o ni vypravuje. Měla oči otevřené a též ruce, podporovala práce schopné tím, že jí dávala zboží do komise a v pátek se účtovalo; přebytek patřil podomnímu obchodníkovi. Anebo dala plést od žen chudých punčochy, by něco vydělaly. Žádaly-li o další práci a neměla-li šlechetná paní právě nějho po ruce, vzala nůžky, roztrhla několik starých páru a dala jím je do práce. Jakýsi Bäumel z Tomic přišel k „Pepičce“ si naříkati, že doma nic nevidí. Dobrá paní se hbitě obrátila a z výklenku vzala brýle, by je zkoušel. „Ano,“ řekl, „zde u vás vidím i bez brýlí, ale doma nějho.“ Porozuměla mu a zaopatřila mu práci. V zimě skupovala od chudých žen, které se krmením hus zabývaly, velký počet a drůbky rozdávala mezi choré, by měli dobrou polévku. Byla neúnavná, od rána do večera, vše denně prohlédla. V tehdejší době bezpečnost byla nepatrná. Nebylo četníků a málo strážníků, jaký div, že krádeže se opakovaly. I u Pepičáků. Oželily se menší, ale jednou zloději jim „vybílili“, totiž vykradli krám. Nebylo peněz, nebylo zboží. Tu se bodrá Pepička obrátila na vážného měšťana Jana Kopfsteina, mydláře na Rynku, vedle radnice. Nebyl v krámě, šli pro něho do dvora, odkud kvapně přišel. Vyslechl, o co žádala, co se přihodilo, a se slovy: „paní Pepičko, chvátám, vařím mýdlo,“ vytáhl velkou zásuvku z regálu a vysypal její obsah do zástěry udívené Pepičky. Když jej žádala, by spočítali peníze, odvětil, by to doma obstarala sama a když bude mít obnos pohromadě, ať přijde a zaplatí. Takové důvěře se těšila Josefa Arnsteinová, takový byl poměr mezi křesťany a Židy ve V.!

Josefa (Pepička) Arnsteinová

Ludvík Stümmer

Dvorní rada Ludvík Stümmer.

Nar. se ve V. 12. května 1854 jako syn obchodníka Volfa Stümmera a matky Cecilie, která po brzké smrti svého muže vychovala osm dětí a obchod obstarávala. Studoval v Praze na novoměstském gymnasiu, absolvoval práva ve Vídni a v Praze a nastoupil dne 7. února 1877 právní praxi u zemského soudu v Praze. V r. 1884 stal se soudním adjunktem ve Vysokém Mýtě, r. 1897 byl jmenován soudním sekretářem u krajského soudu v Litoměřicích a rychle za sebou radou zemského a vrchního zemského soudu. V r. 1910 byl povolán do gremia vrchního zemského soudu v Praze, 1918 byl jmenován dvorním radou a 1919 zařazen do statu skutečných dvorních radů. V r. 1922 byl pověřen funkcí předsedy senátu. Na vlastní žádost byl v r. 1929 dán do výslužby, při čemž mu za 52 leté významné služby bylo vysloveno úplné uznání.

Generální štábní lékař dr. Bohumil Arnstein

narodil se jako syn řezníka a pozdějšího obchodníka obilím Davida Arnsteina ve V. a matky Josefy, roz. Mautnerové ze Sudoměřic, navštěvoval za učitelů Wurmfelda a Reicha tamější školu, absolvoval pak

malostranské gymnázium v Praze a lékařskou fakultu pražskou, kde byl v r. 1884 na doktora lékařství povýšen. Vstoupil do vojenské služby a byl jako plukovník lékař přidělen oční klinice, kde tehdy působil věhlasný prof. Hubert Sattler. V r. 1909 byl jako šéf garnisonní nemocnice komandován do Sarajeva. Při zavraždění arcivévody Františka Ferdinanda a jeho choti dne 29. června 1914 byl dr. Arnstein první, který jim poskytl pomoc. Když vypukla světová válka, působil jako zdravotní šéf 15. sboru na srbské frontě. V r. 1916 stal se generálním štábním lékařem a rok později byl jmenován zdravotním šéfem v Praze. Po převratě šel do výslužby a zahájil soukromou praxi jako odborný lékař oční.

Dr. Boh. Arnstein

Hynek Arnstein

Hynek Arnstein.

Přes to, že se narodil (8. února 1861) jako syn zámožného, neúnavně pracujícího obchodníka Efraima Arnsteina ve V. („Ú železníků“ nebo „Na schůdkách“), jehož obchod před vystavěním dráhy Františka Josefa byl největším na českém jihu, a dobrosrdečné matky, dcery známé dobrodítelky Josefy Arnsteinové a Natana Isaka Arnsteina, prošel těžkou životní školou. Z votické žid. školy přešel na reálku do Prahy, absolvoval kurs pro jednorocní dobrovolníky a věnoval se obchodu. Vyučil se ve V., v Praze a v Kolíně u firmy Eislerovy. Pak se zdokonalil v cizině, v Drážďanech 1 rok, 2 roky v Hamburku a též tak dlouho v Londýně. Vrátil se do Čech, převzal v r. 1890 s mladším bratrem Adolfem velkoobchod Nathan Eisler v Kolíně, založený v r. 1841. Duší tohoto závodu byla vlastně Žofie Eislerová, roz. Arnsteinová z V., sestra Efraima Arnsteina, tedy teta obou následníků, kteří dobrou pověst firmy nejen zachovali, nýbrž i po celých Čechách šířili. Hynek Arnstein po dobu působení v Kolíně byl činný v různých korporacích a několik let starostou tamější o. z. Od r. 1917 má nyní již 93 let stávající firma N. Eisler kanceláře též v Praze za vedení obou šéfů, seniorů, kdežto v Kolíně jich synové působí.

Josef Metzker.

Když kdo vlastní pílí a přes nesnáze z malých měr dosáhl v životě svém krásných výsledků, jest to Josef Metzker. Narodil se jako syn snaživých poctivých rodičů. Otec se živil obchodem peřím a v zimě byl činným při velkovýrobě macesů, židovských to chlebů velkonočních, které se z V. vyvážely na vagony. Josef Metzker se nar. 17. února 1869, prošel žid. školou obecnou a byl otcem ve 14. roce dán do učení k firmě Turnovský v Kladně. Pak byl v Praze činný několik roků u firmy Neustadt synové a Fleischmann a Am schelberg. V r. 1896 stal se samostatným, zařídil si „Na můstku“, kde se jeho firma ještě dnes po 38 letech, nyní už ve vlastním domě, nalézá, malou výrobu kravat s obchodem spojenou. Nejmornou prací a